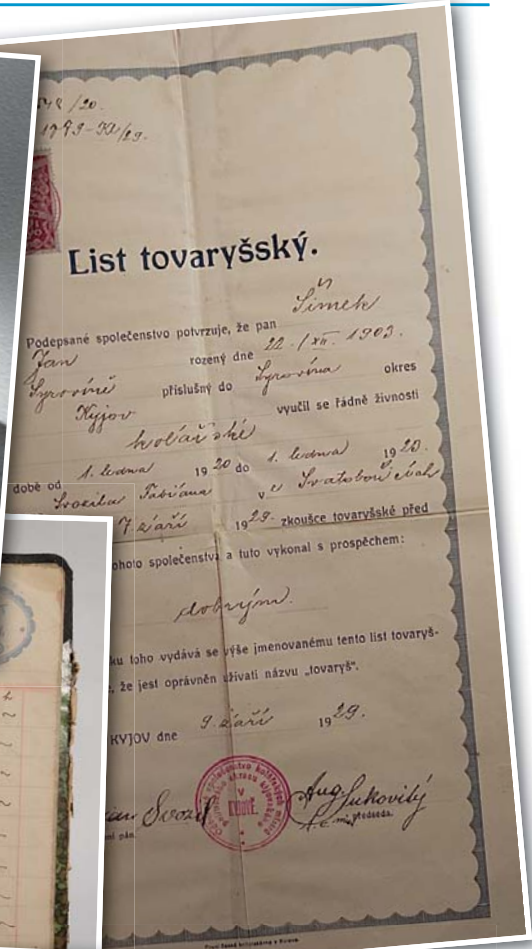

ROHATECKÝ SVĚT

27. ročník - číslo 6/2023

Téma: Řemesla v Rohatci

Průběhno 1940

<i>řezání na hřebík</i>	<i>2</i>	<i>10</i>	<i>~</i>
<i>řezání do dřeva</i>	<i>2</i>	<i>53</i>	<i>~</i>
<i>řezání motyky</i>	<i>2</i>	<i>10</i>	<i>~</i>
<i>řezání dřevní, hole, nosacím, rydla</i>	<i>2</i>	<i>40</i>	<i>~</i>
<i>řezání náčiní</i>	<i>2</i>	<i>53</i>	<i>-</i>
<i>řezání, desek</i>	<i>2</i>	<i>30</i>	<i>-</i>
<i>řezání</i>	<i>2</i>	<i>4</i>	<i>-</i>
<i>řezání</i>	<i>2</i>	<i>30</i>	<i>~</i>

řezání obuška

<i>J. Běláček: řezání špátla</i>	
<i>Tunča: řezání</i>	
<i>J. Běláček: řezání špátla</i>	
<i>Blážíček: řezání motyky</i>	
<i>Šlaha: řezání ryje</i>	
<i>J. Běláček: oprava tragarů</i>	
<i>Frana: řezání</i>	
<i>Bojka: řezání 2 motyky</i>	
<i>Čertoušek: řezání</i>	
<i>Jagoš: řezání</i>	
<i>Š. Běhouněk: řezání</i>	
<i>E. Běhouněk: řezání motyky</i>	
<i>Blážíček: řezání 2 motyky</i>	
<i>Kypřavice: řezání motyky</i>	
<i>Čertoušek: řezání a řezání palky</i>	
<i>Jak. Chromek: řezání</i>	
<i>Hubra: řezání</i>	
<i>Š. Běhouněk: řezání</i>	
<i>Hubra: řezání</i>	
<i>Jak. Chromek: řezání</i>	
<i>Krahovský: řezání</i>	

Obsah

ÚVODNÍK	3
OBECNÍ ZPRÁVY	4
• Cena obce Rohatec 2023	4
• Kalendárium	4
• Poplatek za obecní systém odpadového hospodářství pro r. 2024	5
• Poplatek ze psů pro r. 2024	5
• Plánované akce a jejich priority	6
• První etapa nového osvětlení	7
• Matrika	7
TÉMA: ŘEMESLA V ROHATCI	7
• Kolář Jan Šimek	7
• Historie řemesel v Rohatci	8
ŠKOLSTVÍ	10
• Drakiáda se vydařila	10
• Halloween na ZŠ	10
• Jak válčili husité	11
• Recitační soutěž	11
• Výuka literatury v obecní knihovně	11
• Veletrh vzdělávání a Muzeum T. G. Masaryka	12
• Beseda se spisovatelem Arnoštem Vašíčkem	12
• Podzimní návštěva Mikulčic	12
• Z činnosti turistického kroužku	13
KULTURA	14
• Subjektivní kulturní okénko šéfredaktora	14
MUZEA A GALERIE SVĚTA	15
• Galerie Prado v Madridu	15
KUKÁTKEM DO KNIHOVNY	16
• Besedy pro ZŠ a MŠ	16
• Přednášky v knihovně	16
• Nové knihy	17
FARNÍ OKÉNKO	17
• Advent – čas očekávání	17
• Zprávičky	17
• Pro rodiče	18
• Rozpis bohoslužeb	18
• Co nám připomínají jesličky?	18
• Tříkrálová sbírka 2024	18
SPOLKY	18
• Relaxačně-kulturní podzim SZPO	18
• V Klubu důchodců se slavilo	19
• Vánoce v kulturním domě	20
• Zakončení závodní sezóny	20
OD NAŠICH PŘÍSPĚVATELŮ	21
• Obecní pastůška	21
• 10. ročník turnaje ve ŠNOPSU	21
SPORT	22
• Máme mistra	22
• Ohlédnutí za rokem 2023	22
• Slovo kapitána	22
• Poslední mistrák v poločase kopané 2023/24	23
• Filip Vanda	24
• Igor Petrák	24
• Roman Zicho	24
• Pavel Konečný	25

Úvodník

Stromem roku se stala Hruška v širém poli na Mrákotínsku. Má jednu takovou výraznou fotogenickou větev. A ta jí to vyhrála. Hruška je údajně z toho prvního místa celá „na větví“. Až 6 miliard lidí na naší planetě by se do konce století mohlo ocitnout na neobyvatelném území. Nevěřte politikům, kteří nám říkají, že nejsou žádné klimatické změny. Požáry, povodně a sucha po celém světě jsou toho důkazem.

Letošní rok je nejteplejší v historii. Přirozeně se mění klima a naše kulturní krajina s ním. Podzim u nás byl nejteplejším od roku 1775, kdy se začalo s měřením v Klementinu.

Příští rok je přestupný, ale na to nemá vliv, že podle Ústavu národního zdraví může poporodní depresi mít i tatínek dítěte. Symptomy jsou únava, ospalost, poruchy nálad, nervozita či podrážděnost. Možná jednou někdo přijde s tím, že poporodní deprese může mít i muž bez dítěte. Pak se hlásím do výzkumu, protože už ji dávno mám.

Vždy jsem si myslel, že za polární září musím na Island nebo jinam na sever. Nenapadlo mě, že bude i nad Hodonínkem. A už vůbec mě nenapadlo, že americkým astronautkám Jasmin a Loral při volném výstupu na oběžné dráze vypadne bílá brašna

s náradím. Velitel lodi ji viděl oknem vesmírné stanice, jak si tam letí. Někdo napsal, jak to můžeme vidět my ze Země, při pohledu na večerní oblohu. To si pak jen stačí říct: „Něco si přej, letí vercajch!“

Když se vydražila v londýnské Sothebys stoletá whisky Macallan, někdo to ohodnotil, že stála jako činžovní dům v Praze. Pak se rozpoutala diskuze, že je to velmi hloupý příměr a na to jeden chlapík zareagoval. Napsal, že ta láhev stála jako úsek dálnice v ČR, když poskládáme za sebe 59 632 myší polních.

Úsloví, že řemeslo má zlaté dno, možná opět začíná platit v dnešní době, kdy některá chybějí a jiná se nedostávají. O těch rohateckých řemeslnících v minulosti si můžete přečíst v tomto čísle, které je jim věnované.

Máme vlastnost odkládat věci na poslední chvíli a teď se ještě zjistilo, že na ticho reagujeme stejně jako na zvuk. Slyšet ticho tedy lze a my ho slyšíme. Vždyť umíme slyšet i trávu růst, jak v devadesátých letech řekl jeden politik. Lépe je však slyšet rolničky a cítit vůni vánočního cukroví u nazzdobeného stromečku.

Krásné Vánoce a hodně zdraví do nového roku.

Stanislav Zela, šéfredaktor

Obecní zprávy

Cena obce Rohatec 2023

Na pravidelném podzimním zasedání zastupitelstva obce byla udělena **Cena obce Rohatec** pro rok 2023 dvěma laureátkám. Letos se jimi staly paní doktorka Hana Vičarová a inženýrka Jarmila Gurská. Bylo to zároveň při mimořádné události, jelikož obecní zastupitelstvo zasedalo venku pod stanem, a také **poprvé v místní části na Kopci**. Na hezkém hřišti, kde jedna šikovná maminka nachystala křídou pro děti i trochu zabavení, jsme nejen projednali body zastupitelstva, ale také předali schváleným laureátkám kytice, pamětní medaile a dárky spojené s oceněním. Pro ty z vás, kteří by je snad neznali, přinášíme krátké medailonky.

Paní **doktorka Hana Vičarová** vystudovala Veterinární univerzitu v Brně v r. 1992. Od r. 1994 provozuje vlastní veterinární praxi zaměřenou na malá zvířata. Je členkou Komory veterinárních lékařů ČR a České asociace veterinárních lékařů ma-

lých zvířat. Zabývá se všeobecnou veterinární medicínou, chirurgií měkkých tkání a specializuje se na dermatologii. Kromě jejich nepochybných odborných znalostí je mezi tisíci klienty, a jistě i tisíci zvířecími pacienty, oblíbená zejména pro svou velmi obětavou, vstřícnou a pečující povahu. Často neváhá svou lékařskou pomoc poskytnout ve svém osobním volném čase. Mnohý lékař pro lidi by se od ní mohl učit, jaký přístup má mít k pacientům. Jsem přesvědčen, že již mnoho let přispívá k dobru jménu naší obce, i když je její ordinace v okresním městě. Její energie a neustávající vůle odborně se vzdělávat a pomáhat těm, kteří nám slovy neumějí říci, co je trápi, jistě zaslouží nejen náš obdiv.

Inženýrka Jarmila Gurská pracuje na Obecním úřadě v Rohatci již od roku 1993. Zastává funkci ekonoma obce, a je tedy zodpovědná za každý účetní doklad, který v rámci jednotlivých rozpočtů je vy-

hotoven. Zároveň plní i funkci personalisty, mzdové účetní, metodika a mnoho jiných odborných agend, které na větších městských úřadech zastává i několik zaměstnanců. Po celou tuto dlouhou dobu přistupuje k plnění svých povinností s maximální pečlivostí, při které se musí neustále vzdělávat v turbulentním prostředí neustálých legislativních změn za posledních 30 let. Vizitkou její obětavé a příkladné práce jsou vždy kladná hodnocení ze strany dozorců, auditorů a nespočítatelné množství hodin svého volného času obětovaných často do nočních hodin na radnici ve snaze mít pro svou obec vše v pořádku, včas a bez jakýchkoliv pochybností. Její skromná tichá povaha nemůže skrýt její zcela zásadní podíl na rozvoji obce za všech tří porevolučních starostů, Ing. Elšíka, Mgr. Králíka a Dr. Adamce. Všem bez rozdílu byla a je odbornou i lidskou oporou. Věřím, že její vliv na fungování správy obce dalece přesahuje běžné pracovní povinnosti.

Jak je již z medailonků patrné stále ještě mezi sebou máme lidi, kteří jsou obětaví pro vyšší dobro, ať už se jedná o svou obec nebo pacienty. V této moderní uspěchané době je čím dál složitější najít lidské vlastnosti, které dříve byly mnohem častější. Člověk čím dál častěji nachází mezi blízkými, sousedy, pracovními kolektivy nedostatek empatie, zájmu, ochoty, tolerance. Není naší povinností každý rok Cenu obce Rohatec udělit, mělo by však být **naší morální povinností** začít si více vážit lidí, kteří na sebe často neupozorňují, ovšem jejich pracovní nasazení a chování je hodno obdivu. V naší zemi jsme si jaksi zvykli oceňovat druhé často až „in memoriam“, nebo až se jim dostane ocenění od někoho jiného. Přitom je tak velmi jednoduché říci alespoň druhému upřímně „DĚKUJI“. Kdo ví, jestli to za pár let či generací nebude už jen cizí slovo...

Jara Adamec, starosta

Kalendářium

Prosinec 2023

30. 12. Silvestr Klubu důchodců

kulturní dům

26. 1.

Reprezentační ples obce

kulturní dům

10. 2.

Tradiční hasičský ples

kulturní dům

15. 2.

Fašaňk Klubu důchodců

kulturní dům

17. 2.

Ples sportovců

kulturní dům

Leden – únor 2024

13. 1. Krojovaný ples

kulturní dům

24. 2.

Ples SRPŠ

kulturní dům

Poplatek za obecní systém odpadového hospodářství pro r. 2024

Výše poplatku pro r. 2024 činí 780,- Kč/osoba/rok nebo 780,- Kč byt/dům/stavba pro rodinnou rekreaci/rok (ve které není přihlášená žádná fyzická osoba).

Úlevu ve výši 240,- Kč/osoba/rok má ta osoba, která je přihlášená v obci a která dovrší v příslušném roce věku 70 let a více.

ZMĚNA!!! Od r. 2024 je poplatek splatný ve dvou stejných splátkách, nejpozději v termínech do 31. 3. a 30. 9. příslušného kalendářního roku (týká se všech forem plateb – i SIPA)! V SIPU bude poplatek uveden za měsíc březen a září.

V souvislosti se zvýšením poplatku a změnou frekvence plateb upozorňujeme, že je nutné navýšit limit v bance pro úhradu SIPO, opravit si částku v trvalých příkazech a změnit u domácností frekvenci plateb z měsíčních či ročních na pololetní!!!

Poplatek je možné uhradit převodem z účtu, osobně na pokladně Obecního úřadu nebo prostřednictvím SIPO.

Pro informace o případném nedoplatku za r. 2023 či částce k úhradě pro r. 2024 se můžete obrátit osobně na paní Navrátilovou, dveře č. 7 nebo telefonicky na čísle 518 360 090.

Počet osob v domácnosti bez úlevy	Částka k úhradě za každé pololetí	Počet osob v domácnosti jen s úlevou	Částka k úhradě za každé pololetí
Jedna	390	Jedna	270
Dvě	780	Dvě	540
Tři	1170		
Čtyři	1560		
Pět	1950		

Údaje pro platbu příkazem z účtu:

Č. účtu 23327671/0100

Variabilní symbol 113722

Specifický symbol (důležitý pro spárování platby) Číslo popisné domu (ne evidenční).

Poplatek ze psů pro r. 2024

Výše poplatku pro r. 2024 činí:

- za jednoho psa 200,- Kč,
- za druhého a každého dalšího psa téhož držitele 300,- Kč,
- za psa, jehož držitelem je osoba starší 65 let 200,- Kč,
- za druhého a každého dalšího psa téhož držitele, kterým je osoba starší 65 let 200,- Kč.

Poplatek je splatný nejpozději do 30. 4. příslušného kalendářního roku. Je možné jej uhradit převodem z účtu nebo osobně na pokladně Obecního úřadu.

Pro informace o částce k úhradě pro r. 2024 se můžete obrátit osobně na paní Zachovou, pokladna OÚ, případně volat tel. 518 360 281.

Počet psů – držitel do 65 let	Částka k úhradě	Počet psů – držitel nad 65 let	Částka k úhradě
Jeden	200	Jeden	200
Dva	500	Dva	400
Tři	800	Tři	600

Údaje pro platbu příkazem z účtu:

Č. účtu 23327671/0100

Variabilní symbol 1341

Specifický symbol (důležitý pro spárování platby) Číslo popisné domu (ne evidenční)

POZOR ZMĚNA od 1. 1. 2024 do 31. 3. 2024 bude na sběrných dvorech Zimní otevírací doba :

SD Rohatec-dědina

Pondělí - zavřeno

Úterý - od 12 – 16

Středa - od 8 – 11 od 12 – 16

Čtvrtek - zavřeno

Pátek - od 8 – 11 od 12 – 16

Sobota - od 8 – 14

SD Rohatec-Kolonie

Pondělí - zavřeno

Úterý - od 12 – 16

Středa - zavřeno

Čtvrtek - zavřeno

Pátek - od 8 – 11 od 12 – 16

Sobota - od 8 – 14

Plánované akce a jejich priority

předp. rok realizace	Název	Fáze	Priorita
2023	Cyklostezka s podchodem a osvětlením na Kolonii	stavba realizována, dotace vyúčtována, běží udržitelnost	1. ✓
2023	chodník ul. Budovatelská od Pagáča po Řadovou s úpravou křižovatky	čekáme na stavební povolení, realizace jaro 2024	2.
2023	kanalizace ul. Proletářská	stavba dokončena, předána, slabá místa v přípojkách ještě k řešení	3. ✓
2023	nádrže na dešťovku u kostela a závlahy přilehlých ploch	proběhlo VŘ, stavba probíhá	4.
2023	rekonstrukce a rozšíření VO I. etapa - EFEKT	světla I. etapy vyměněna, nastavena, dotace vyúčtována	5. ✓
2023	výstavba pumptrackové dráhy ve sportovním areálu Cihelny	stavba provedena, předána, využívána	6. ✓
2023	oprava komunikace a stání propojení Osvobození - Hodonínská	proběhlo VŘ, stavba probíhá	7.

V případě získání dotací je nutná změna priorit a realizace.

2024	stavba nové hasičské zbrojnice	získány dvě dotace, proběhlo VŘ, stavba bude probíhat celý rok, provoz SDH i JSDH naplánován	1.
2024	chodník ul. Proletářská + komunikace	probíhá zpracování PD, realizace po domluvě se sílem a firmou NAVOS	2.
2024	Mlýnská - revitalizace slepého ramene v obci Rohatec	PD má stavební povolení, podána žádost o dotaci, realizace v případě potvrzení přiznání dotace	3.
2024	OÚ - zateplení střechy, rozšíření archivu, technické zhodnocení, vybavení	probíhá realizace, uzavřena smlouva s dodavatelem	4.
2024	kanalizace ul. Skalická + komunikace propojka + přeložka vodovodu	PD zpracovány, realizace v létě	5.
2024	nová parkovací stání v obci (úřad, stará škola, areál Cihelny..)	probíhá zpracování PD pro získání stavebního povolení	6.
2024	oprava parkoviště u Candy + komunikace ul. Vítězná s točnou	zpracována PD, získána dotace, realizace po domluvě s firmami na Kolonii	7.
2024	budování inženýrských sítí na Panské Šířavině	po schválení regulačního plánu a změny ÚP č. 1 bude možné zpracovat jednotlivé PD	8.

První etapa nového osvětlení

Máme za sebou první úspěšný rok s inteligentními lampami, u kterých dokážeme řídit spotřebu elektrické energie. První pilotní část obce, kde jsme vyměnili již před skoro dvěma lety lampy veřejného osvětlení, byly Soboňky. Po ročním vyúčtování už víme, že jsme se vydali správnou cestou. Po získání dotace z programu EFEKT, kdy naše žádost o výměnu sodíkových lamp za moderní inteligentní LED osvětlení byla podpořena, jsme se pustili do práce. V létě a na podzim jste mohli vidět techniky firmy Elvovex při výměnách starých sodíkových lamp za nové. Celkem jsme vyměnili 267 lamp veřejného osvětlení, opravili příslušné rozvaděče, instalovali vysílače, přenášející pro lampy signál do řídicího systému, který tyto nové lampy spravuje. Po instalaci jsme všechna místa prošli, upravili potřebný násvit křižovatek, či místa, kde máme stožáry komplikované

a bylo potřeba svítidla správně naklonit. A pak se to stalo. Pro některé z nás nastala chvíle, kdy jim poprvé v životě nesvítilo světlo třeba až do ložnice. Také někteří zjistili, že už jim veřejné osvětlení nesvítí do zahrady, přeci jenom naším úkolem je svítit na komunikace a chodníky. Očekáváme, že na vyměněných ulicích dokážeme ušetřit až 75% elektrické energie, jejíž cena dnes rozhodně není stejná jako kdysi a nevíme, co nás v této oblasti čeká. Na tuto výměnu se nám podařilo získat dotaci ve výši 3 miliony, která pokryla dvě třetiny nákladů. Proto již nyní usilovně pracujeme na projektech výměny další části veřejného osvětlení a rozvaděčů naší obce. V příštím roce se opět pokusíme získat dotaci. Rohatec tak bude moci být nejen hezčí, ale také modernější, úspornější na provozu jeho veřejného osvětlení.

Jara Adamec, starosta

Matrika

Narození 2

Sňatky v matričním obvodu Rohatec

Rohatec: Ladislav Glos & Monika Tichá
Filip Lim & Helena Okáníková
Petr Můčka & Kristýna Hartmannová

Zlatá svatba: Vlastimil & Anna Tiší

Diamantová svatba: Karel & Zdeňka Hasíkovi
Josef & Květoslava Slezákovi

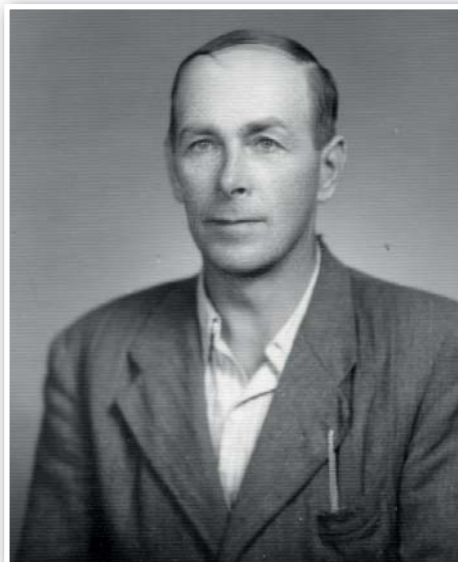
Úmrtí Růžena Novotná, 85 let
Václav Včala, 87 let
Miroslav Řezáč, 73 let
Jan Tomšej, 78 let
Anna Hahnová, 95 let

Téma: Řemesla v Rohatci

Kolář Jan Šimek

Pan Šimek se narodil v roce 1903 v obci Syrovín, kde až do vyučení kolářem bydlel. Do Rohatce se dostal čerstvě po vyučení, a to na popud pana Mrazíka, syrovínského rodáka, který v Rohatci už nějaký čas bydlel. Přemluvil ho, že zde je hodně zemědělců a není tu žádný kolář, který by jim potřebné nářadí vyrobil a následně opravoval. Pan Mrazík zavedl mladého Šimka k tehdejšímu starostovi panu Antošovi, a ten zprostředkoval pronájem části stavení u rodiny Stávkovy (ulice Slovácká - rodina Stávkova zde také bydlí dodnes), kde si zřídil svoji první kolářskou dílnu. Zanedlouho se oženil s Marií Rybeckou a přestěhoval se do jejich rodného domu v části Baráky, kde si v zadním prostoru postavil novou dílnu.

První zakázku dostal od starosty Rohatce a nebylo to nic menšího, než velký povoz. Touto zakázkou si chtěl starosta pana Šimka tak trochu zavázat a povzbudit ho v začátcích, vzápětí jej zaangažoval do mnoha tehdejších spolků, ať už to byli hasiči, myslivci a další. V mysliveckém sdružení byl činný po dlouhá léta. V nové dílně vyráběl všechny možné kolářské výrobky, ať už to byly zmiňované vozy, nebo násady na kosy, také kola k vozům, zkrátka vše, co zemědělci potřebovali ke své práci na polích i v maštalích. Zásoboval nejen místní rolníky, ale i další vesnice a města v okolí. Pan Šimek byl nejenom zručný kolář, ale také chtěl, aby řemeslo pokračovalo, a tak ve své dílně vychovával tovaryše. Mezi ně patřil například Rohatčan Josef Slezák.

O učně neměl nouzi a hlásili se k němu i chlapi z okolí. Jedenkrát ho při setkání s panem Hnilicou, kovářem z Ratíškovic, napadlo, že by spolu v Ratíškovicích vystavěli závod „Kolářsko-kovářský“, kde by společně provozovali svoje řemesla a tím by zároveň měli možnost činnost rozšířit. Tento jejich plán, či spíše sen, se ale bohužel neuskutečnil. Dílnu pan Šimek provozoval až do časů, kdy bylo vše znárodněno, ale i potom se věnoval práci se dřevem, a to v hodonínském závodě Lignum. Odtud odešel i do důchodu. Kolářskému řemeslu se už věnoval jen ve volném čase, když bylo potřeba něco opravit, popřípadě vyrobit něco menšího. Bohužel velmi brzy odvoděl a možná proto se upnul ke svým koníčkům, ke kterým patřilo i cestování po republice na své motorce. Při svých cestách navštívil téměř všechny hrady a zámky u nás. Na motorce dojel dokonce až na Dukelský průsmyk.

Ze vzpomínek vnučky Zdeňky zpracovala Anna Homolová

Historie řemesel v Rohatci

Od první písemné zmínky roku 1270 možno považovat Rohatec za zemědělský. Tehdy byla v blízkosti tvrz, kde se nacházela posádka a kolem tvrze vznikalo osídlení. Od roku 1486 se dostává Rohatec do vlastnictví slavného moravského rodu pánů z Žerotína, sídlícím ve Strážnici a tím pod strážnické panství. Tuto dobu možno považovat za vznik prvního řemesla. Byli to rybáři. Měli zde několik panských rybářských lodí a na Přívoze nevod, což je velká rybářská síť držená na

hladině kladkami, tažená dolů závažím. Nevodem utvoří rybáři ve vodě stěnu, zatahují ryby do kouta a pak je vybírají. Loví nejen ryby ale i raky. Hospodařili na řece Moravě a bydleli hlavně kolem Přívozu v podsedcích a chalupách rybářů. Rejstra-knihy panství uvádějí, že u Přívozu bydlelo 19 rodin rybářů, které možno považovat za první řemeslníky. Rybářům se přidělovaly úseky zvané říčky. Z těch se odvádělo jednou ročně o svatém Jiří po 12 groších na řece Tečelci, 6 grošů na Moravě. Lovili i raky, které odváděli rybáři po dvou kopách. Jejich platby vybírá plesník, jejich představený. Rybáři měli cechovní zřízení. V roce 1593 rejstra purkrechtní udávají obraz Rohatce. Zapsáno je 58 gruntů, na nichž hospodařili tehdejší usedlíci. V roce 1617 dle urbáře, který nechal pořádit pan Kašpar Melichar ze Žerotína, se uvádějí všechny nemovitosti, na nichž poddaní hospodaří jako nájemníci, všechny poplatky, dávky, roboty a povinnosti poddaných.

Na gruntech hospodaří podsedci, čtvrtlánici, pololánici, sedláci. Ke konci 16. století byl majetek rohateckých usedlíků značný. Většinou se uvádí zemědělský, krávy, tažní volci, koně, ovce, sviňský dobytek, jámy rži, honce rži, vinohrady, štěpnice, louky, okované vozy a podobně. To všechno je patrné v sirotčích knihách. Vše i samotný život vyžadoval určité ře-

mesla. O tom mnoho písemných dokladů není. Uvádí se např. řezník, který dával o Velikonocích kámen přepuštěného loje a jeřábka z jatky, dvakrát do roka po 12 groších (kámen 20 funtů, tj. 11,2 kg). Potřebné řemeslo bylo i kovář nebo švadlena. Zajímavá řemesla se uvádějí v urbáři také sedlák, hospodský, šenk vína, nebo pěstitel konopí a lnu, zahradníci, hofer-hoferkyně (v zahradách panských plejí, okopávají zelí, mrkev, cibuli a řepu). V druhé polovině 16. století měli Žerotínové v Rohatci hospodářství, dvůr s polnostmi a mlýn s vodním pohonem, kde se uplatnilo řemeslo mlynář. Ve dvoře byla i zděná pec a pekař a také řezník.

Odborná řemesla se rozvíjela zejména na koncem 19. století, a zvláště po první světové válce. Život lidí vyžadoval i nová řemesla. Vše zaměřené na zemědělský charakter vesnice. Rozšiřovala se i řemesla průmyslová zaměřená na stavby nebo dopravu a služby. Řemeslníci si zřizovali dílny nebo pracovali v domácím prostředí. Mezi největší patřila betonárna pana Antoše vedle hřbitova, kde se vyráběly různé betonářské výrobky, stavební překlady, dlaždice, stavební prvky, skruže pro studny, kanalizační roury, ale i střešní nepálená krytina (křídlice). Dílna zanikla po druhé světové válce. Druhou největší řemeslnickou dílnou byla Krakovský-Antoš, kde se prováděly veškeré zámečnické práce nebo

opravy. Zámky, klíče, vybavení pro studny, rozvody pitné vody v novostavbách. Opravovala se zde i jízdní kola, nebo některé dopravní prostředky. Dílna byla vybavena soustruhem nebo elektrickou svářečkou a autogenem. Vznikla v r. 1938. Pan Antoš i po znárodnění zajišťoval konzervování masa do plechovek při zabijačkách, měl k tomu potřebné zařízení. Kovářství měl pan Daněk v dnešní ulici Baráky a Žalio (roh Hodonínská-Revoluční). Dobře vybavena byla kovárna pana Daňka, před ní byl přístřešek s úvazem pro bezpečný okov koní. Klempířství zajišťoval pan Polesňák. Dílnu měl ve dvoře v rodinném domku v dnešní ulici Slovácká. Vyráběl i opravoval okapy, svody, plechová zastřešení i různá klempířská zařízení. V dnešní ulici Dělnická naproti přírodního hlediště měl bednářskou dílnu kolář Šimek, který opravoval zemědělské dřevěné nářadí a vozy-žebříňáky, zhotovoval i různá bednění. Tesaři v Rohatci byli Vykydal a Tříška. Uplatňovali se zejména na stavbách, zhotovovali krovy na domech. Velmi zručný byl pan Vykydal, který ještě ve svých 90 letech řídil zhotovování krovů na střechách i v okolních obcích. V dnešní ulici Nové řádky měl stolářskou dílnu pan Cigánek, byla dobře vybavená s pilou-katrem pro řezání dlouhých střešních trámů. Další stolářské dílny měli pan Nedorostek a Tomšej, opravovali i zhotovovali drobný domácí a venkovní nábytek.

Opravy oken, zasklívání v rodinných domech i místních závodech prováděl pan Koláček s několika pomocníky. Zvláště po druhé světové válce měl mnoho zákazníků a zápasil s nedostatkem skleněných tabulí. Malířství a natěračství prováděli pan Míša a Jurásek i Krupanský, který byl zručným uměleckým malířem, maloval interiéry kostelů v okolních obcích i v Brně. Několikrát vymaloval i rohatecký kostel s uměleckou výzdobou. Namaloval i několik obrazů budov a míst v Rohatci. Pan Jurásek prováděl práce natěračské, ale i s několika pomocníky malířské. Potřebným řemeslem v první polovině dvacátého století bylo i pokrývačství a opravy střech. To prováděl pan Krakovský. Zásobování pitnou vodou bývalo výhradně z místních zdrojů. K tomu sloužily obecní studny. Do domovů ji přenášeli lidé v nádobách. Po zvětšování obce bylo ke studnám daleko, tak se rozšířila výstavba studní. Pro každou novou stavbu se nejprve vyhloubila studna, a tak vzniklo řemeslo studnař, kterým byl pan Vašulka. Nejprve vytipoval místo zdroje a zde s pomocníky postavil trojnožku na vrcholu s kladkou, přes kterou lanem spouštěli pomocníci nádo-

bu pro výkop. Pod trojnožku se nasadila betonová skruž a uvnitř studnař kopal. Skruž postupně klesala. Po dostatečném poklesu se nasadila další. Práce to byla těžká, ale vyžadovala i pečlivost, aby byla dodržena svislost. Pomocníci přes kladku vytahovali zeminu, kterou studnař kopal, až přišel v hloubce na pramen vody. Pro život lidí byla potřebná i další řemesla. Krejčí, švadlena, obuvník, čalouník, holič, řezník a pekař. Krejčí bývali Škromachovi, Mořický, Bravencovi a v Kolonii Semelovi. Větší dílnu u rodinného domku v dnešní ulici Slovácká měl pan Škromach, kde pracovalo několik krejčích i učňů. Ostatní šili většinou v domácnostech. Obuvníkem býval pan Maděra. Dílnu měl v rodinném domku v dnešní ulici Slovácká. Rovněž čalouník pan Slezák měl menší dílnu, kde opravoval čalouněný nábytek a postroje tažného dobytka, ale i kožené tašky, zvláště školákům. Tradičním řemeslem patřícím mezi nejstarší bylo řeznictví a pekařství. Řeznictví měli Nešporovi v dnešní ulici Slovácká a v Kolonii Horákovi. Obojí měli i prodejnu masa a uzenin. Řezníkem byl i pan Tesař, který prováděl většinou domácí zabijačky. Pekařství vyžadovalo dostatečně velkou pec. Tu měl v rodinném domku pekař pan Hránek v dnešní ulici Baráky a Šrůtka v dnešní ulici Školní. V Kolonii byla větší pekárna v posledním poschodovém domu bývalého panského dvora. Pec pocházela z 16. století. Pekařem byl pan Srb. V minulosti většinou hospodyně uválely těsto na chléb doma, vložily do slaměné ošatky kulaté nebo podélné a v určené dny, kdy pekaři roztopili pece, se přinášel chléb k pečení. Pekaři rovněž vyráběli ručně a pekli pečivo. Pece byly zděné. K řemeslníkům patřil i holič a kadeřník s potřebným vybavením pánským a dámským. V dnešní ulici Květná naproti obecního úřadu měli holičství-kadeřnictví Menšíkovi, v Kolonii Urbánkovi a Mléčka.

V některých dílnách měli řemeslníci učně. Byli to mladí chlapi vycházející školu, výhradně z Rohatce. V dílně Krakovský-Antoš jich bylo několik a odtud vznikla i přezdívka. Dílně se říkalo U chlapců.

Všechno se změnilo po roce 1948, kdy došlo ke znárodnění a řemesla se sdružovala do větších družstev a komunálních podniků v okresním městě. Zámečnická dílna Krakovský - Antoš poskytovala služby až do roku 1954, ale již jako dílna družstva Slokov Hodonín. Mnozí museli i své vybavení předat společným družstvům. Řemeslníci odcházeli do průmyslu, kde uplatnili svoje odbornosti. Své služby poskytovali

jen po pracovní době. Některá řemesla postupem doby i zanikala.

Přehledná tabulka bývalých rohateckých řemeslníků

Řemeslo a jméno

Zámečnictví Krakovský, Antoš
 Betonářství Antoš
 Klempířství Polesňák
 Kovář Daněk, Žalio
 Kolář - bednář Šimek
 Stolař Cigánek, Tomšej, Nedorostek
 Pokrývač Krakovský
 Studnař Vašulka
 Natěrač - malíř Jurásek
 Malíř Krupanský, Míša
 Čalouník Slezák
 Sklenář Koláček
 Krejčí Škromachovi, Bravencovi, Mořický, Semelovi
 Obuvník Maděra, Cigánek, Janeček
 Řeznictví Nešpor, Horák, Tesař
 Holič - kadeřník Menšíkovi, Urbánek, Mléčka

Výčet řemesel a informace o jejich odbornostech uvedené v tomto článku pocházejí od starších pamětníků a nemusejí být úplné. Mnoho neznají ani jejich potomci. Jsou to již druhé nebo i třetí generace. Vzpomínkou jsou již jen jména na hřbitově. Mnozí řemeslníci ani potomky nemají, nebo nežijí v Rohatci. Pokud někdo z vás, kteří jste tento článek přečetli a máte podrobnější informace nebo snad i fotografie či doklady, poskytněte je našemu obecnímu úřadu nebo některému z členů redakční rady, kteří jsou uvedeni na poslední stránce tohoto zpravodaje. Rádi vše doplníme v dalších číslech příštího ročníku.

Zdeněk Bíza

Školství

Drakiáda se vydařila

Podzimní vítr pouštění draků sice moc nepřál, ale přesto si děti ze školky i školy odpoledne užily. Panáček Pedro je zásoboval dobrotami, špekáčky na opékání byly připravené, sluníčko svítilo jako

v létě. Občerstvení v bufetu bylo pro děti i dospělé. Děkujeme všem, kdo tuto akci pro děti připravili a těšíme se na příští drakiádu.

ZŠ a MŠ Rohatec

Halloween na ZŠ

Dne 25. října si naši devátáci připravili pro 1. a 2. třídu Halloweenské dopoledne. Už od rána se začalo s chystáním programu a aktivit pro děti. Náš program začal představením a následným vyhodnocením tří nejlepších masek z každé třídy. Paní učitelce Maléřové při vybírání těch nejlepších masek u žáků 9. ročníku pomáhala dokonce i vrána Mařena. Bylo to takové hezké zpestření programu. Po předání odměn jsme začali s různými aktivitami typu létání na koštěti, přeskokování překážek, lovení v krabici nebo nošení polystyrénového oka na lžičce. Všem se tento program moc líbil, i když příprava byla náročná. Druhá část byla diskotéka. Během ní jsme si stihli zahrát i hru Zamrzlíka a Molekuly hýbejte se. Opět výherci byli oceněni odměnou. A protože nám spousta odměn v podobě pavoučích lízátek zbylo, rozhodli jsme se je házet po tělocvičně. Kdo si kolik chytil, tolik si mohl nechat. No a to je z našeho Halloweenu vše. Jako zástupce 9. třídy doufám, že se to všem moc líbilo.

Za 9. třídu Lenka Hlucháňová

Jak válčili husité

Jak titulek napovídá, tradiční divadelní představení agentury Pernštejn, kterého se žáci naší školy zúčastnili v pátek 3. listopadu, se nesl právě v tomto duchu.

Jmenovaná organizace se zaměřuje na interaktivně zábavné formy vzdělávání, které přináší minulost do života dětí. Přiblížili žákům významnou dobu českých dějin z hlediska vojenství a jeho promítnutí se do běžného života lidí té doby. Všichni zúčastnění si mohli prohlédnout rytíře v plné plátové zbroji, lehkého husitského jezdce, běžného pěšího bojovníka a bojový husitský vůz. Zábavnou formou přiblížili taktiku klasického feudálního vojska a vysvětlili důvody, které vedly husity ke vzniku nového způsobu boje. A tak se žáci mohli přímo zapojit do poutavého příběhu a prožít dobu husitských válek interaktivně.

Miroslava Veselská

Recitační soutěž

Podzim již tradičně patří recitační soutěži, která se 16. listopadu uskutečnila v kulturním domě. Rekordních 25 soutěžících si mohlo porovnat své výkony v následujících kategoriích: 1. kategorie - žáci první, druhé a třetí třídy, 2. kategorie - žáci čtvrté a páté třídy a 3. kategorie - žáci 2. stupně v počtu

šesti soutěžících. Na pódiu jsme mohli slyšet krásné básně od známých autorů, např. Jiřího Žáčka, Jaroslava Seiferta, Josefa Kožíška, Zdeňka Kriebla a dalších. Výkonům každého účastníka pečlivě naslouchala porota, která hodnotila výslovnost, náročnost básně, intonaci a celkový dojem. Prvenství v 1.

kategorii získala Meda Březovičová z první třídy, v 2. kategorii Beáta Antošová z páté třídy a za druhý stupeň si vítězství odnesl Marek Kuča. Tímto jim ještě jednou srdečně gratulujeme a budeme se příští školní rok těšit na nové recitátory.

Zdeňka Tománková

Výuka literatury v obecní knihovně

Začátkem října se stejně jako v loňském školním roce žáci zúčastnili výuky literatury v knihovně v Rohatci. Výuku jim zpříjemnila sama paní knihovnice paní Lacková, která měla pro žáky podle jednotlivých ročníků připravené tematické okruhy, kterým se společně věnovali. Tak jsme se dostali přes báje a pověsti k dobrodružné literatuře, ochutnali jsme kouzlo divadelních her W. Shakespeara, prostřednictvím kterých jsme se postupně dostali až k dramatické tvorbě současných spisovatelů. Velkým

přínosem byla také zmínka o našich regionálních spisovatelích. Ze strany paní knihovnice nešlo jen o zprostředkování plochých informací. Paní Lacková měla pro žáky připraveny i aktivizační texty, workshopy, kvízy a úkoly, které dětem literaturu daného tématu ještě více a lépe přiblížily.

Děkujeme moc za netradiční výuku, která byla pro všechny velkým obohacením.

Miroslava Veselská, učitelka ZŠ

Veletrh vzdělávání a Muzeum T. G. Masaryka

Dne 19. října se žáci 9. ročníku naší ZŠ zúčastnili Veletrhu vzdělávání, který se každoročně koná v Kulturním domě v Hodoníně. Žáci zde získali přehled o různých typech středních odborných škol, gymnázií a středních odborných učilišť. Mohli si zde vyzkoušet jízdu na trenažéru, získat informace přímo od

vyučujících, nebo studentů jednotlivých škol a odnést si s sebou různé propagační materiály.

Kromě Veletrhu vzdělávání jsme ještě stihli navštívit Muzeum T. G. Masaryka. Příjemná paní průvodkyně nás seznámila s osobností našeho prvního československého prezidenta. Žáci se dozvěděli také

mnoho zajímavostí z jeho osobního života. V muzeu jsme ještě zhlédli krátký film s dobovými záběry z období první republiky.

Doufám, že se návštěva veletrhu a muzea našim devátákům líbila a odnesli si řadu cenných informací.

Jana Skalická a Lucie Kopecká

Beseda se spisovatelem Arnoštem Vašíčkem

V pátek 3. listopadu jsme měli již podruhé možnost setkání se známým českým cestovatelem, scenáristou, spisovatelem a záhadologem Arnoštem Vašíčkem.

Po planetě hledá záhadná místa a důkazy o tom, že svět a dějiny vůbec byly jiné, než jak je známe. Vychází ze starých

cestopisů, časopisů, novin a vytipovává si místa, která jsou něčím tajemná. Tato místa se pak snaží co nejpodrobněji zdokumentovat. Natáčí videa, mluví s domorodci, a pokud je to možné, tak také s místními pracovníky muzeí a archeology.

Pan Vašíček nám velmi poutavě vyprávěl, jak se jako první vydal po stopách

sachamamy, gigantického hada z peruánské džungle. Dále o různých obrazcích, které se kde objevily, o záhadách některých domorodých kmenů.

Věřím, že si všichni z besedy odnesli pěkný zážitek a možná se najde mezi žáky někdo, kdo bude jednou v podobné práci pokračovat.

Podzimní návštěva Mikulčic – výlet za poznáním...

Podzim a s ním související začátek školního roku nám v MŠ obohatil výlet předškolních dětí do Mikulčic na vykopávky. Proběhl zde výukový program nazvaný „Krték archeologem“. Vše

bylo připraveno pro děti zábavnou formou. Maňásek krték nás provázel celým programem. Děti pracovaly s obrázky, procvičily si zrakové vnímání, podle hmatu a čichu poznávaly předměty a koření, které používali lidé v dávných dobách.

Závěrem si prohlédly stálou expozici Slované hradiště. Seznámily se s prací archeologů, poznaly život Slovanů v době Velké Moravy. Děti si odnášely poučné i zábavné dojmy.

Těšíme na další výukový program, který bude probíhat v přírodě v jarním období.

Kolektiv MŠ

Z činnosti turistického kroužku

V letošním školním roce mají žáci 4. B třídy možnost navštěvovat turistický kroužek.

Kromě kratších vycházek do okolí byl první větší akcí výlet k Žilkovu dubu, ke kterému jsme zamířili ze Bzence přívozu. Vedl nás obětavý pan školník Martin Buchtík, skutečný znalec přírody, který dětem během cesty ukazoval rostliny, živočichy i houby v této oblasti.

Na začátku listopadu jsme podnikli výlet vlakem do Teplic nad Bečvou, kde jsme navštívili Hranickou propast, která je nejhlubší zatopenou propastí světa. Ne nadarmo jsme tam zrovna potkali potápeče a byli svědky monitorování propasti za účelem vytvoření 3D modelu. V přílehlém lázeňském parku jsme pak u břehu řeky Bečvy nakrmili hejno divokých kachen a vydali se k léčivým pramenům.

Cesta nás zavedla až ke vchodu do aragonitových jeskyní, které už byly, bohužel, od listopadu uzavřeny. Sledovali jsme aspoň informační tabuli o všech jeskyních v ČR a děti si zavzpomínaly, které už navštívily.

Doufáme, že nám při dalších výletech bude přát počasí jako dosud.

*Vedoucí kroužku Jana Najgebaurová
a Radka Vašítková*

Kultura

Subjektivní kulturní okénko šéfredaktora

Ve Valdštejnské jízdárně probíhá výstava Petr Brandl-Příběh bohéma. Je koncipována poměrně moderně s odvážným marketingem na dobu barokní. Ve své době byl nejlépe placeným umělcem a dost možná i vykutáleným floutkem. Jeden obraz prošel rentgenem a našly se tam dvě hlavy portrétovaného šlechtice. Mnohá díla jsou nově zrestaurována a jistě zaujmou své diváky.

Andrea Sedláčková napsala knihu Toyen, kde vypráví o naší první dámě surrealismu v nekonvenční biografii.

V prosinci uplyne 300 let od úmrtí Jana Blažeje Santiniho.

Jeho točitá schodiště bez středového sloupu neměla vůbec podle tehdejších oponentů fungovat. A ona fungují a jsou nádherná stejně tak jako všechny jeho stavby, které nám zanechal. A to i díky osvíceným církevním představitelům jako byl třeba opat Vejmluva.

Pětašedesátiletá pop star Madona má koncertní turné Celebration. Kdysi ji církev kritizovala za její chování na pódiu. Dnes chování zástupce církve v moravském Kurdějově kritizují i ve světě a v BBC. Tamní kněz dětem rozšlapal vyřezané svítilny jako dílo satanovo. Pak dostal napomenutí od svých nadřízených.

Salman Rushdie v Německu na knižním festivalu hovořil o své nové knize,

kteří vyjde příští rok. A taky jak se vypořádává psaním z traumatu napadení, kdy přišel o jedno oko a možná i o iluze, kdy po tolika letech od vyřčené klatby někdo tu fatvu fakt vykoná, a to v kulturním světě demokratického Západu, který New York jistě představuje na rozdíl od Iránu.

Výstava Kubismus v domě u Černé matky boží je boží. Je to sbírka z Gočárovovy vily. Vytvořila ji Nadace českého kubismu. Je tam porcelán i keramika. Čajové i kávové soupravy jsou nadčasové. Nábytek z doby před první světovou válkou si nemohli ve své době koupit všichni. Jsou zde zastoupena největší jména českého kubismu. Hoffman, Gočár nebo Janák.

The Beatles vydali novou píseň s názvem teď a tehdy. John Lennon ji nahrál před 44 lety na magnetofonový pásek. O zbytek se postarala umělá inteligence. Oddělila zvukové stopy a spojila dva zesnulé brouky s dvěma žijícími.

V Olomouci je výstava o dvou Janech. Janu Nepomuckém a Janu Sarkanderovi. Na sedesát děl věnovaných těmto v 17. a 18. století nejpopulárnějším světcům lze vidět v Arcidiecézním muzeu. Nejsou tam jen oltářní plátna nebo sochařská díla, ale třeba i pamětní medaile.

Mění se vedení galerie Rudolfinum. Místo Petra Nedomy nastoupí do této prestižní galerie Julia Tatiana Baileyová. Britská kunsthistorička žijící v Praze tak vystřídá stávajícího ředitele po jeho třicetiletém působení.

Knihy na nočním stolku je od Lenky Hornákové-Civade a jmenuje se Amsterdamské vigilie. Jan Amos Komenský přichází roku 1656 do Amsterdamu a ve stejnou dobu vzniká Rembrandtův obraz starce, který visí ve slavné Uffizzi galerii. Onen starce je velmi podobný našemu myslitelovi...

Picassův obraz Žena s hodinkami byl vydražen v New Yorku za 139 milionů dolarů a Pablo se tam někde nahoře stále usmívá. Skvělá česká výtvarnice Míla Fürstová ilustrovala knihu Karla Máchy Máj. Dříve už ilustrovala Kytici a Babičku. Nová kniha Václava Cílka se jmenuje Věci, které září a byla napsána v době covidu. Je plná zajímavých esejů a fotografií.

Muzeum umění v Tel Avivu muselo v rámci aktivace válečného protokolu zavřít svá vzácná díla a krátkodobě je uschovat do podzemního krytu. Před možností barbarského útoku. Jsem vděčný, že naše země patří k té kulturní části světa, která si cení hodnot a odkazů našich předků.

V Bratislavě se v průběhu celého listopadu konal již 33. ročník festivalu Meziac fotografie. Musí být pro organizátory těžké udržet si i po těch letech vysokou lafku. Logicky to je někde znát. Jednou ze šesti velkých zahraničních hvězd byl letos kanadský zpěvák Brian Adams, který již celé roky fotí pro různé časopisy a dostává ceny. Vystavoval celkem dva soubory. Jeden byl věnován britským válečným veteránům z války v Iráku. Jejich tělesné postižení budí respekt i hodně neklidu. V tom druhém souboru ukazuje světové celebrity svými očima nebo přesněji objektivy. Tono Stano, Rudo Prekop a Michal Pacina sáhli do archivu pro letitý soubor s názvem Hra na čtvrtého a udělali velmi dobře.

Aktuálně se vede spor o navrácení antických soch z Britského muzea do Řecka. Britové tvrdí, že nákup v 19. století byl od Osmanské říše legální, a hlavně se bojí laviny, kterou by to mohlo spustit. Takzvané Elginovy mramory jsou původní 2500 let stará sochařská výzdoba aténské chrámu Parthenon. Muzeum v Mnichově se zase nějakou dobu pře o římskou sochu diskobola, kterou v roce 1938 zakoupil Adolf Hitler s pozhánáním Mussoliniho. Je to podobné jako naše snaha získat od Švédů zpět slavný Codex gigas neboli Dáblůvu Bibli, která je největším středověkým iluminovaným rukopisem na světě. Bez osmi centimetrů měří jeden metr. Švédové nám tuto válečnou kořist nechtějí ze Stockholmu vydat.

Padesát let ztracený obraz Sandra Botticelliho objevila italská policie. Byl v jedné rodině a za ta léta je poničený, v rámci restaurování bude potřebovat hodně lásky. Ta vedle radosti z jeho nalezení bude jistě velmi nápomocna při všech potřebných pracích a zásazích před jeho vystavením na veřejnosti.

Stanislav Zela

Muzea a galerie světa

Galerie Prado v Madridu

Když přiletíte do Madridu, je to za fotbalem, uměním, jídlem nebo turistikou. I když se tvrdí, že je v Madridu více barů a restaurací než v jiných městech a je to jistě pravda, v mém případě to bylo umění.

Před Pradem stojí Francisco Goya a spolu s ním každý den stovky umění chtivých zájemců. Je fajn mít zakoupenou vstupenku předem. Ale ještě lepší je ten britský systém muzeí zdarma, tam fronty nejsou. Nevím, jestli se mně to mezi slavnými muzei někdy stalo, ale zde nemůžete fotit ani mobilem. Možná se královská rodina, která obrazy nakupovala, zabavovala nebo i dostávala, něčeho obává.

Muzeum Prado, které před pár lety oslavilo 200 let své existence, je jeden z nejslavnějších uměleckých stánků na planetě. Ve španělské a italské produkci vznikl celovečerní dokument Prado – sbírka plná divů, kde jako vypravěč provází slavný Jeremy Irons. Dějiny se vyprávějí uměním. Krása.

Musel jsem chodit s plánkem, což nemám rád, ale ztratil bych se. Ve stavbě z červených cihel se cítíte tuze dobře v sále s obrazy Hieronyma Bosche. Největší zástup lidí stojí před triptychem Zahrada pozemských rozkoší. Na velkém plátně vidíte detaily dříve nespapřené a můžete pozorovat

ledňáčka, dudka chocholatého, žluvu nebo brhlíka. Stejně jako u nás v Rohatci. Zajímavé jsou růžové futuristické útvary nahore. Jsou natolik „z budoucnosti“, že si lze představit Boshovu velmi bujnou fantazii v 15. století nebo že měl zvláštní vize. Na monitoru jsou promítány detaily z plátna a lze si to užít.

Malíř s apokalyptickými vizemi Peter Brueghel na obraze Triumf smrti dává divákovi co proto. A jestli ne, tak to není chyba autora. To Joachim Beuckelaer v šestnáctém století namaloval Krista v domě Marty a Marie. Je tam zobrazena kýta, koroptve, kachna, ryba i oškubaný kohout vedle visícího zajíce s nádobím všech možných materiálů. Co je ale bomba, to stojí vedle. Je tam zdnalivě nenápadný knoflík. Když přistoupíte blíž a zmáčknete jej, zaválí vás vzduch s vůní nebo pachy, chcete-li, ze 17. století. Musel jsem jej zmáčknout asi čtyřikrát. Konkrétně je uváděna vůně pryskyřice, balzámu, dřeva a nádechu semiše.

Dürer s Rafaelem, Velázquez s Rubensem v mnohém podpoří daleko největší zastoupení Goyi a El Greca. U zvláštního chlapíka vypadajícího jako trošku divočejší Rus v kožichu si přečtete, že je to

ambasador Potěmkin od Juana Carreni de Mirandy. Nemohu se zbavit dojmu, že vypadá jako brněnský herec Pecha.

Dají se najít mezi obrazy zajímavé kuriozity jako u Ptačího koncertu z roku 1629, kde sova na stromě drží notový zápis se skladbou, kterou zpívají ptáci na blízkých větvích. Sojka, vlaštovky, pěnkavy i papoušci. V sále č. 23 u Tiepola jsou dvě voskové busty pět set let staré, ve skleněných urnách a s pozlacenými rámy. Ve druhém patře v sekci 892 se s vámi bude vozit celá toaleta, ale z té malé rychlosti se nikomu ani hlava nezatočí. Takže tajný tip.

K prohlídce jsem potřeboval 300 minut a pak po těch pěti hodinách je potřeba si jít sednout někam do baru nebo do kavárny a vstřebávat zážitky u tapas a u lahodného moku.

Stanislav Zela

Kukátkem do knihovny

Besedy pro ZŠ a MŠ

Během měsíců října a listopadu probíhaly tematické besedy pro všechny ročníky ZŠ. Zúčastnily se všechny třídy místní základní školy, žáci se zapojovali do připravených aktivit a následně si užívali „čtecí volno“ před odchodem zpět do školy.

Menší děti z mateřské školy se seznámily s knihovnou a s předškoláky jsme hovořili na téma „Podzim“. Všechny děti byly moc šikovné, nezlobily, chovaly se velmi dobře, a především se opravdu snažily zapojit (ano, i ti „velcí“ ze ZŠ).

Děkuji všem za návštěvu a těším se na další setkání!

Přednášky v knihovně

Indická numerologie

Dne 12. října proběhla velmi zajímavá přednáška o indické numerologii s hercem, spisovatelem a pedagogem Mgr. Jiřím Bartoněm. Ten se již několik let zabývá právě numerologií, zvláště pak tou indickou, která má svá zvláštní specifika a výpočty. Přednáška také byla protknuta různými, až by se dalo říci paranormálními historkami z hercova života (ať už ze života osobního nebo toho profesního).

Princezny v 18. století

V říjnu jsme opět v rohatecké knihovně přivítali spisovatelku a lektorku Bc. Danu Šimkovou. Tentokrát s tématem „Princezny v 18. století“. Přednáška, která trvala dvě hodiny, nás pomyslně zavedla na dvůr panovnic v 18. století a mohli jsme tak nahlédnout do tajů vyšší společnosti s jejich (ne)všedními problémy. Jak se oblékaly ženy (náročně), jak muži (nenáročně), co hygiena (nevalná), jaké bylo vybavení sídel (všude zima) a co na to poddaní (raději nic). A paní lektorka byla opět oděna v historických šatech, aby byla ta správná atmosféra.

fotografiích mapuje profesní dráhu Arnošta Vašíčka. Zajímavé vyprávění bylo tentokrát netradičně pojato jako vzpomínkové – nevšední cesty po celé planetě, objevování záhad v pouštích, ale i „veselé historky z natáčení“. Beseda byla doplněna mnoha fotografiemi a v závěru také debatou s účastníky. V dopoledních hodinách proběhla upravená a zkrácená verze pro druhý stupeň ZŠ.

Lovec záhad

Po roce v Rohatci návštěva spisovatele a scénaristy PhDr. Arnošta Vašíčka. Letos s novou knihou „Lovec záhad - Za dobrodružstvím po celém světě“, která na více než 500 stranách a 300

Turecko – dechberoucím Kurdistanem (foto: Turecko)

Poslední přednáška letošního roku patřila cestování. Tentokrát jsme se společně s cestovatelem Michalem Štěpánkem podívali na východ Turecka do Kurdistanu. Vysoké hory, téměř žádní turisté, skvělé jídlo a nádherná příroda. Na druhou stranu přeplněný Istanbul a velká města tepající životem. Přednáška plná fotografií, záznamů a zážitků. Skvělá inspirace pro všechny nadšené cestovatele.

Děkujeme všem přednášejícím i návštěvníkům a těšíme se na další setkávání v příštím roce.

Nové knihy

Špitálníková, Nina – Severka

Protagonistka prvního románu Nina Svědectví o životě v KLDK, žije v Jižní Koreji v té Severní. Vyprávění líčí její strastiplnou minulost i pochyby, které ji po návratu do vlasti. V kaleidoskopickém příběhu poznáváme prominenty severokorejského režimu i skrytého žebříčku. Díky tomu klade román otázky, které dalece přesahují hranice Koreje. Základní znění: Co může jedinec obětovat? Nakladatelství NLN, 2023.

Surmanová, Kateřina – Zvedá se vítr

Píše se rok 1997 a jižní Moravu sužují katastrofické povodně. Ve stínu všepožirajícího živlu navíc dojde v Hodoníně k vraždě. Mrtvolu krásné dívky najde v lese parta dětí a rozhodne se vypátrat viníka. Jeden z kamarádů, Filip, má totiž zvláštní dar: dokáže komunikovat s duchy. Když zanedlouho policie zatkne pachatele, každý si myslí, že je po všem, ale smrt je nenasytná šelma. Uplyne víc jak dvacet let a ničivá síla se na Hodoníně znovu. Přichází tornádo a s ním se vrací všechny staré příběhy, traumata a bolesti, které trápí obyvatele i město. Osud se snaží opsat kruh a dokonat tragédii – a Filip se mu chce postavit. Nakladatelství Kalibr, 2023.

Viggers, Katie – Jak se žije medvědům

Není medvěd jako medvěd. Na naší planetě žije osm druhů medvědů s pěknou řádkou poddruhů. Který medvěd je největší a který nejmenší? Který holduje rybám a který by se utloukl po medu? A který medvěd má na tlapách něco jako protiskluzové podrážky? To vše a mnohem víc se děti od šesti let dozvědí v této knížce s půvabnými ilustracemi. Nakladatelství Pikola, 2019.

Další nové knihy:

Anderson, Poul – Stráž času

Barron, Laird – Krev je můj chleba

Jackson, Stina – Pustina

Lucas, Charlotte – Musí to být happy end

Macek, Petr – Dechberoucí zázrak (komiksový komplet)

Preston, Norton – Neandrtálec otevírá dveře do vesmíru

Knihovnice, Petra Lacková

Farní okénko

Advent – čas očekávání

Advent začíná koncem listopadu nebo začátkem prosince a patří do počátku zimy. Toto slovo pochází z latinského adventus, to znamená příchod. Jde samozřejmě o příchod Pána Ježíše na zem. Advent trvá 4 neděle, ale nemusí to být 4 týdny. To nám znázorňuje adventní věnec, který má 4 svíce, zobrazující 4 adventní neděle. V tomto krátkém předvánočním čase se máme připravit na Boží narození. Symbolizuje čas očekávání lidstva na příchod Mesiáše. Na druhé straně nás připravuje na příchod Pána Ježíše na zem na konci světa. Nevíme, kdy to nastane, ale máme být připraveni. V naší době neradi čekáme na cokoli. Chceme všechno

hned, okamžitě. Proto je to často pro některé lidi už čas vánoční: v obchodech slyšíme koldy, máme už rozsvícené vánoční stromky atd. Je trochu škoda, že tak spěcháme... My křesťané bychom měli mít čas na přemýšlení, tajemství vtělení Syna Božího a všech okolností na to navazujících, popsaných v Bibli. Přál bych každému, aby si tento čas našel a před vánoční zpovědí si připravil své nitro na radostný příchod narození Pána Ježíše.

Přeji všem našim spoluobčanům požehnané vánoční svátky a v novém roce 2024 Boží požehnání a hodně, hodně zdraví.

Mgr.o. Robert Kalbarczyk sp.

Zprávičky

Náš duchovní správce otec Robert navštěvuje nemocné spoluobčany, kterým jejich zdravotní stav už nedovolí kostel navštívit.

Kdo má zájem, může zavolat na mobil 737 268 525.

Pro rodiče

Každou první neděli v měsíci je mše svatá v našem kostele obětována za děti, mládež a rodiče. Kázání je pro děti. Aktivně se zapojují a odpovídají na otázky, které jim otec Robert dává. Dětská schola pod vedením paní Petry Tomanové na těchto mších svatých zpívá. Na kytaru je doprovázejí Vendy Sakmarová a Marcel Eich. Kdo z dětí má zájem, může se k nám přidat. Zkoušky budou ve čtvrtek v 17.30 hodin, vždy po předchozí domluvě.

Rozpis bohoslužeb

24.12.	09:30 Ranní mše	22:00 Půlnoční mše
25.12.	09:30 Ranní mše	
26.12.	09:30 Ranní mše	
31.12.	09:30 Ranní mše	
1.1.24	09:30 Ranní mše	
6.1.24	08:30 Ranní mše	

Co nám připomínají jesličky?

To, že Ježíš přichází do našeho konkrétního života.

Z jesliček se můžeme poučit o samotném smyslu života. Vidíme každodenní scény, pastýře s ovci, kováře kující železo, mlynáře připravující mouku na chléb. Často se také objevují krajiny a situace našich regionů. To je správné, protože jesličky nám připomínají, že Ježíš přichází do našeho konkrétního života.

A proto je důležité chystat jesličky i doma, protože připomínají, že Bůh přišel k nám, narodil se nám, provází nás životem a stal se člověkem jako my. Žádný den v životě nejsme sami. On přebývá s námi. Nemění věci magicky, ale pokud Jej přijímáme, může změnit všechno.

Tříkrálová sbírka 2024

Vážení občané,

rok se s rokem sešel a Charita Strážnice už pomalu začíná připravovat Tříkrálovou sbírku 2024.

- Tříkrálové koledování se u nás v Rohatci uskuteční v sobotu 6. 1. 2024.
- Sraz dětí i vedoucích skupinek bude v kostele v 9.20 hod.
- Požehnání pro koledníky v kostele sv. Bartoloměje otcem Robertem v 9.30 hod.
- Koledníci vyjdou do ulic obce kolem 9.45 hod.

Váš příspěvek do Tříkrálové sbírky je velmi významnou pomocí pro lidi v tísní. Proto jsme vám velmi vděční a předem za vaši podporu v roce 2024 moc děkujeme.

Anna Trávníková

Spolky

Relaxačně-kulturní podzim SZPO

Po úspěšném výletu do ZOO Lešná spojeným s návštěvou tamního zámku jsme ještě uspořádali pro naše členy velmi oblíbenou návštěvu termálního koupaliště v Pasohlávkách. Přestože jsme Pasohlávky navštívili v „podzimním“ říjnu, tak musím konstatovat, že nám opět počasí přálo a naši členové si do sytosti vychutnali relaxaci nejen ve vnitřních bazénech a saunách, ale i ve venkovních. Možná díky hezkému teplému počasí jsme se mohli občerstvit, aniž bychom museli vylézt z vody, a to u vodního baru, který byl v tomto venkovním bazénu k našemu úžasu také otevřen. Ten, kdo si nedopřál ochutnávku vynikajících drinků a dobrého pivečka přímo v bazénu, tak určitě zavítal do restaurace, kde si mohl vybrat z pestré nabídky jídel, nebo mohl posedět v kavárně u kávičky a výborného zákusku. Byť jsme prodloužili pobyt o hodinu, tak se nám nechtělo od-

jíždět domů, a proto jsem jménem výboru přislíbila, že opět do příštího plánu zařadíme tuto rehabilitační akci několikrát v roce, tak jak tomu bylo i letos. A i když nás asi čeká zvýšení vstupného (pravděpodobně nejenom v Pasohlávkách), věřme, že snad zdražení nebude tak dramatické a budeme si moci návštěvy, ať už kulturních nebo relaxačních akcí, dopřát.

Druhý podzimní zážitek, tentokrát kulturní, byl v divadle v Uherském Hradišti. To, co předvedli protagonisté hradištského divadla, bylo nad naše očekávání. Děj Limonádového Joe je určitě téměř všem, hlavně starším ročníkům, notoricky známý z filmového zpracování, a že se jedná o parodii na tehdejší množství různých westernů a kovbojek, to také všichni dobře víme. Že ale Slovácké divadlo pojme představení tak, že se vlastně jednalo o „parodii na parodii“, bylo něco úžasného. Celé dvě hodiny nás výborně

svými hereckými výkony bavili, ale také občas vylekali, protože součástí každého správného westernu je střelení z koltů „zavěšených proklaté nízko u pasu“, tak jsme chvílemi (téměř po každém výstřelu) „nadsakovali“ v sedačkách. Do této zdařilé parodie zakomponovali samozřejmě i satiru na současné dění u nás. Musím zde vyjádřit obdiv k vynikajícím výkonům herců i režijního zpracování představení Slováckého divadla, a to ne-

myslím jen zpracování Limonádového Joe. Toto divadlo navštěvujeme s našimi členy Spolku zdravotně postižených občanů Rohatec již několik let a vždycky jsme byli s výkony herců, režii, výpravou i choreografií velmi spokojeni. V předšálí se dokonce prodávala „Kolalokova limonáda“, kterou jsme si pro ochutnání, ale také pro podporu divadla mnozí zakoupili. Nebylo snad ani jednoho účastníka, který by z představení nebyl nadšen a neodjížděl s pocitem krásného kulturního zážitku, s dobrou náladou a s optimismem alespoň pro ten večer. Myslím, že si někteří, tak jako já ještě druhý den prozpěvovali slavné písničky z tohoto muzikálu, ať už to byla „Arizona, Arizona to je pravých mužů...“, nebo Whisky, to je moje gusto..., a mnohé jiné.

Těmito dvěma zážitky jsme vyplnili podzim, v prosinci nás ještě čeká Vánoční večírek, kterým rok 2023 zakončíme.

Tímto bych ráda za SZPO Rohatec popřála nejen našim členům, ale i všem lidem z Rohatec láskyplně prožít Vánoce v kruhu svých nejbližších a do nového roku 2024

přeji pevné zdraví, spokojenost a mnoho radostných dnů, abychom se ve zdraví mohli setkávat na našich akcích.

Za výbor SZPO Anna Homolová

V Klubu důchodců se slavilo

Den seniorů jsme oslavili v sobotu 7. října v kulturním domě. K tanci a poslechu hrála záhorácká dechovka Rubín. Jako zpestření programu vystoupila dětská taneční skupina z taneční školy z Hodonína. Také naše tanečnice předvedly tanec s deštníčky – téma Je po dešti. Všichni přítomní to ocenili velkým potleskem, líbilo se to.

Další oslavou bylo blahopřání jubilantům za druhé pololetí letošního roku v Pátku v klubu 10. listopadu. Bylo jich třináct a tak bylo veselo. Bohužel nepřišla z důvodu nemoci naše nejstarší členka, která oslaví 2. prosince 90 let – paní Věra Doležalová. Přejeme jí hlavně zdraví a pohodu. Krásně nám hráli a zpívali manželé Grufíkovi z Vacenovic.

Měli jsme Mikulášské posezení 6. prosince a navštívili jsme vánoční koncert Miločanky 7. prosince. Potom už bude konec roku a náš oblíbený Silvestr 30. prosince. Vstupenky budou v předprodeji v novinovém stánku.

Marie Hověžáková

Vánoce v kulturním domě

Druhého prosince, jak je již tradicí, den před první adventní nedělí, ožil kulturní dům vánoční atmosférou. Tentokrát všechny překvapila velká sněhová nadílka. Ale ani ta nezabránila malým i velkým, aby se sešli na již tradiční akci Vánoce se blíží. Tu pořádají členky a výbor ZO ČZS v Rohatci. Na všechny čekal rozsvícený vánoční stromček, foto koutek se zasněženými chaloupkami, vánoční výzdoba, Ježíškova cukrárna, prodejní stánky s výrobky „hand made“ a pro děti tvořivé dílničky. Tvořili ale všichni, dospělí i drobotina. Vyráběli přáníčka, dárkové taštičky, svíčky, vánoční stroměčky, andělíčky, jmenovky na dárečky, vánoční hvězdy a věnečky, jelínky. Kdo ještě neměl doma věnec na stůl nebo dveře, mohl si jej rovněž připravit. Novinkou byl „Voňavý vánoční kvíz“. V něm si mohli návštěvníci vyzkoušet, jestli poznají vůně patřící k Vánocům. Za své odpovědi pak obdrželi malý dáreček. Pro rodiny, které i letos putují za „Vánočním

okénkem“, bylo připraveno okénko s číslem 2.

A kdo neměl chuť vyrábět, mohl si jen tak posedět v Ježíškově cukrárně u kávy, svařáku a zákusků, které upekly naše členky a kamarádky. Setkat se a popovídat si s kamarády a známými, poznat nové lidi, dozvědět se něco zajímavého třeba o pečení chleba, výrobě svíček nebo pěstová-

ní chilli papriček. Prostě užít si příjemné odpoledne.

Chtěli bychom poděkovat všem, kteří si s námi i přes nepřízeň počasí přišli prožít hezký sobotní čas. Přejeme nám všem radostné, požehnané vánoční svátky a hodně zdraví a pohody do nového roku 2024.

Marta Jašková

Zakončení závodní sezóny

Měsícem říjnem jsme u nás na cvičáku zakončili letošní sezónu v agility a poslušnosti jak jinak než závody, které jsme sami organizovali.

Organizace agility závodů Podzimní jumping se chopila Bára Michálková a dovolím si říct, podle ohlasů účastníků, že se jí tato akce povedla na jedničku. Závod se konal první říjnovou nedělí a po rozplynutí ranní mlhy čekalo závodníky krásné, skoro až letní počasí. Tato akce se stala naší každoroční rozlučkou s agility sezónou a věříme, že tomu tak bude i v následujících letech.

Druhou akcí byl první ročník závodu O pohár obce Rohatec, který zorganizovaly Jitka Nováková a Radka Ilčíková. Soutěžilo se ve čtyřech disciplínách podle Národního a Mezinárodního zkušebního řádu. Výkony všech závodníků hodnotil zkušený rozhodčí Libor Žáček, který byl ke všem korektní a svým kladným hodnocením podpořil nejednoho závodníka v dalším posunu. Největším překvapením pro účastníky bylo předání pohárů starostou obce Jarmilem Adamcem. Tímto mu za účast na naší akci a podporu kynologického sportu děkujeme.

Radka Ilčíková

Od našich přispěvatelů

Obecní pastuška

V tomto čísle sme zaspomínali na remeslníky, kteří byli vyučení ve svém řemesle a jejich zručnosti a kvalitní práce si každý spoluobčan v dědině považoval. Řada z nich sa prosadila aj v širším okolí.

Já už dvacet roků přispívám do tohoto našeho časopisu, gde spomínám, co sem prožila v dětství, ve škole, jaké sme hrávaly hry, ale také na drobné domácí práce ale aj povinnosti.

Až dnes sem si spomněla, pro dědinu na velice důležitou službu, kerů měl obecní pastýř.

Pastuška byla malé stavení gde býval obecní pastýř se svojí rodinů. Byla tam malá kuchyňka a jeden pokoj, gde na peci spávaly děcka a hned vedle dvě prostorné maštale. V jedné byli ustájeny dva plemenní býci a v druhé dvě kozli.

Tato zvířata mosela byt v dobré reprodukční kondici pro zajištění dalšího chovu. Na podzim sa vodili koze k capovi, aby byly na jaro mladé kozlátka a krávy k býkovi, aby měly malé telátka.

V naší dědině byl obecním pastýřem pan František Zahnaš, placený obecním úřadem.

Obec mu zadarmo poskytovala bývání na pastušce, ale měl celú řadu dalších povinností. Kromě pečování o dobytek také sečení a sušení trávy a různé drobné obecní práce.

Vedle jeho bydlení stála hasičská zbrojnica, tož když v dědině hořalo, mosel na trubku vyhlásit poplach a také na Štědrý večer chodil aj s manželkú po dědině a na trubku vytruboval koledy.

Ale také byl po celý život obětavým hasičem.

Takový byl pan František Zahnaš - pracovitý obyčejný obětavý člověk, pro obec nepostradatelný.

Děkujeme a spomínáme.

A protože sa blížijú vánoční svátky, přeju Vám jejich klidné prožití a do nového roku 2024 co najvíc zdraví a pohody.

Božena Vlácilová

10. ročník turnaje ve ŠNOPSU

„ŠNOPS“, nebo chcete-li „šestašedesát“, je oblíbená karetní hra mariášového typu pro jednotlivce i páry a jelikož se při tom užije dost srandy a ještě musí člověk myslet, je to skvělá příležitost, jak trávit podzimní čas. V roce 2013 byla založena v Rohatci tradice pořádání turnajů v této karetní hře. Soutěžící páry se v čase mění, některé zůstávají ve stejném složení. Vždy panuje dobrá nálada, přeci jenom karty jsou z části náhody, z části štěstí a strategie. Letošní jubilejní ročník připadl na svátek sv. Martina 11. listopadu. Skvělá účast 12 dvojic nám dala možnost rozdělení do dvou skupin, kde hrál každý s každým na dvě vítězné „guče“.

Lité boje skupiny B trvaly o více než hodinu déle než rychlé svižné odvážné hry ve skupině A. To se tak někdy sejde. Napínavé to bylo do posledního zápasu skupiny, který rozhodl o pořadí na prvních čtyřech místech skupiny B, takže do poslední chvíle všichni sledovali, jak to dopadne. Následovala semifinále, finále a boje o celkové umístění. O vyrovnanosti svědčí také fakt, že každý tým na turnaji v rámci dne

vyhrál, spousta zápasů skončila nejtěsnějším rozdílem, tedy 2:1.

Panovala dobrá nálada, pivečko chutnalo, místo klobásků jsme letos zvolili řízky, které nám připravili kuchaři od Capitů, jimž patří velký dík. Jelikož mnohé naše týmy mají smysl pro legraci a podporují přátelskou atmosféru, tak byly i slavnostní obleky ala dvacátá léta v salonech. Všem týmům patří velké poděkování. Vyhrát však může jen jeden. Celých deset to trvalo, ale jak se říká: „kdo si počká, ten sa dočká“, a tak desátý ročník vyhráli Jara Adamec a Zbyňa Příkaský, kteří spolu od základní školy vyhráli už kdeco, ale vítězný pohár ve šnopsu jim deset let unikal. Finále ukončené, jak se říká stylově „ložené Bavyry

v hercích“ to člověk prostě nevymyslí. Na pomyslných stupních vítězů je doprovodili na druhém místě Milan Drábek a Tomáš Chvátal a na třetím se umístili Honza Hruška s Milanem Valuchem. Takže i přes účast přespolních karbaníků Rohatec obsadil první tři místa.

Statistika nuda je, má však cenné a zajímavé údaje, hrálo se tedy 44 zápasů, v nich se celkem 31x hrály Bavyry, 131x se hrála Díra, a šnops si troufaly dvojice zahrát 60x. No, když jde list, tak jde list, již nyní se těšíme na další ročník, který bude už v pořadí jedenáctý. Na jaře zkusíme novinku, kterou bude turnaj losovaných dvojic. Tak hodně štěstí! Kdo si hraje, nezlobí....

Jara Adamec

Sport

Máme mistra

Soupažný tlak v lehu na rovné lavici s velkou činkou nebo-li bench-press je patrně nejnámější posilovací cvik rozvíjející svaly hrudníku a rukou. Cvik lze obměňovat (např. různou šíří úchopu či náklonem lavice) a tím měnit zatížení jednotlivých svalových skupin. Asi každý, kdo někdy zavítal do posilovny, si tento cvik vyzkoušel. Možná to jednoduše

vypadá, ale úplně tak jednoduché to není. V této disciplíně se již dlouhá léta také soutěží na všech možných věkových úrovních a váhových kategoriích. I Rohatec má svého siláka, o jehož kvalitách mnozí ani nevědí. Radek Pochylý se stal letos na podzim v Jihlavě mistrem České republiky ve své kategorii výkonem zvednutých 202,5 kilogramů záva-

ží. Celkově skončil také třetí v mužích nad 40 let. Díky těmto skvělým výkonům se dostal do reprezentace ČR, a tak se rohatecké svaly podívaly také na Mistrovství Evropy do Francie, kde se umístil na skvělém 6. místě. Gratulujeme k úžasným výkonům a přejeme hodně zdraví a sil do dalších zápolení.

Jara Adamec

Ohlédnutí za rokem 2023

Letošní sezonu můžeme považovat za úspěšnou. Podařilo se nám uspořádat všechny čtyři naše tradiční turnaje a účast na nich byla tentokrát velice slušná, když se každého zúčastnilo minimálně 14 hráčů.

V tomto roce nás už čeká jen Vánoční turnaj, který se bude konat v tenisové hale v Petrově.

Vedení Tenisového klubu děkuje všem hráčům za účast na turnajích, přeje příjemné prožití svátků vánočních a do nového roku 2024 hlavně pevné zdraví a mnoho úspěchů jak osobních, tak i těch sportovních. Vše dobré i všem občanům Rohatce.

Milan Drábek, předseda TK

Slovo kapitána

Konec loňské sezóny byl již v duchu setrvačnosti a mírného uspokojení celého mančaftu. Scházel nám náboj a ten správný „chtíč“. Tak bylo více jak nutné, pokud chceme v nové sezóně pomýšlet na horní příčky, reagovat.

Vedení klubu prošlo také určitými změnami a samo vidělo, že je to více jak nutné.

Zareagovali, troufám si říct i za kluky co jsou v kádru již delší dobu, jak nejlépe mohli. Do týmu se, s velkým poděkováním celému vedení, podařilo sehnat několik nových mladých kvalitních hráčů a opravdu kvalit-

ního trenéra. To byl ten správný impuls k této správné cestě.

Jak je známo nejen ve fotbale „konkurence“ je nejlepší bič, a tak tomu je i díky novým posilám v naší kabině. Citíme, jak každý chce hrát a je v týmu zdravá chuť se o to porvat. Tento Refresh dostal do kabiny opravdu nový luft, bylo nám jasné, že vedení udělalo více jak maximum a teď už záleželo jen na nás, jak se k tomu postavíme.

Mančaft, jak jsem již zmínil, převzal nový trenér. Toho někteří již z dřívějších let hlavně dorosteneckých známe a bylo nám

více jak jasné, že nás jako tým čeká tvrdá, ale kvalitní práce. Tak tomu bylo a je a patří mu velký dík.

Díky tréninkům a tvrdé práci k nám přichází i to potřebné štěstí, chuť vyhrávat a můžeme se rvát o přední příčky. Na tréninku je vidět, jak to kluky baví. Jde opravdu znát kvalita trenéra a jeho připravenost, kterou předává celému kádru.

Začátek sezóny jsme neměli nějak výsledkově dominantní, ale každý cítil, že v přípravě pro to udělal maximum a musí se to zlomit. Bohužel pro nás v prvních kolech

přišlo i nějaké zranění, a to se i podepsalo na prvních výsledcích. Největším oslabením za mě bylo a je zranění Tomáše Zelinky, který stejně jako ostatní kluci zapadl skvěle do kabiny. Tak už se těšíme, jak se k nám opět připojí.

Po nepříliš dobrém začátku se k nám otočilo již výše zmiňované štěstí a začalo to šlapat, jak si všichni přáli. Byla za tím ale jen tvrdá práce a skvělá příprava celého týmu.

Do každého zápasu se jde s jasným cílem odmakat to a hrát jako tým a zvítězit. Toto nastavení, pokud nám setrvá, máme se na co těšit.

Velké díky a velký podíl na tom, kde momentálně (nejen tabulkově) jsme, patří celému vedení TJ Slavoj.

Máme nadstandardní servis, a to nejen na 1.A třídu. Maličkosti jako fasování nových tréninkových věcí, praní věcí po kaž-

dém tréninku, doplnění ovoce před zápasy a mnoho dalšího opravdu nejsou samozřejmostí v naší třídě. Tyto maličkosti přispívají také mnoho k tvrdé práci a tomu, kde se momentálně pohybujeme.

Za celou kabinu děkujeme divákům, kteří nás podporují nejen v domácích zápasech a uděláme vše pro to, aby vás spolu s námi náš fotbal bavil.

My jsme Slavoj.

Pavel Konečný

Poslední mistrák v poločase kopané 2023/24

Jen čirou náhodou jsem zjistil, že 4. 11. 2023 vrcholí podzimní část soutěže TJ Slavoj. A co víc? Mladší žáci hostí družstvo SK Ježov/Žádovice! A čirou náhodou i autobusový spoj linka 911 se začátku mistrovského utkání přizpůsobila. Začátek jsem sice nestihl, ale to vlivem jiných okolností. Buď je to ze zastávky u kostela na stadion dál než kdysi, nebo jsem ztratil na rychlosti. Ukazatel informoval o score 1:1 v 18. minutě. Z předzápasového rozhovoru s krajany pro Rohatecký svět tím pádem sešlo. Tak alespoň něco málo pro čtenáře, kteří se z různých a jiných důvodů nemohli utkání zúčastnit

mladší žáci

Naši borci: Račák Jáchym, Ostrézy Jan a Josef, Hellinger Tibor, Slavík Matyáš, Vavrda Tomáš, Helleši Dominik, Klanica Jakub, Procházka Lukáš, Zugar Lenny, Zíma Mikuláš, Junec Dominik, Cholevik David, Horák Martin pod vedením realizačního týmu Ing. Jiří Vavrda, Michal Hýža. Konečný výsledek celkem spravedlivý 2:2, když soupeř měl těch menších postaviček víc. Diváků bylo údajně 20. Když zohledníme soupeřových 15 hráčů, nevychází nám na jednoho hráče ani jeden celý divák! Ale povzbuzovali slušně, rozhodčím nenadávali. Našemu pomeznímu sice vytýkali, že ofsajd nebyl, ale náš hráč opravdu v něm byl. Takže podle mne – náš pomezní jen navázal na nestrannost mužů s praporkem, svého času Jendy Drábka a později p. Gerstbergera. S pobíháním na lajně s praporkem v ruce mám taky osobní zkušenost. Musela to být asi veliká kádrová nouze, když jsem byl nominován. V pracovní náplni jednatele mávání rozhodně nebylo. Navíc šlo o mistrák a mužstva a především o body. Navíc na hrací ploše soupeře Hodonín B. A nedopadlo to. Částečně ovlivněno mým prvním vystoupením v roli pomezního. Ale sebekriticky - podlehl jsem emocím. Náš obránce úspěšným zákrokem zabránil úniku míče z hrací plochy. Jen vteřinkový zkrat se záměnou role pomezního a fanouška - obě ruce vzhůru i s praporkem! Hlavní to plně akceptoval. Následovalo vřazení soupeřem až do vápna a jeho vítězná branka! Utkání skončilo záhy, stejně tak i má kariéra lajnového. Zamával jsem si poprvé a naposledy.

Chtě nechtě zabloudil jsem ve vzpomínkách do fotbalových začátků dětí rodičů naší generace. Ti začínali až v kategorii mladších žáků v sezoně 1975/6. Pod vedením tatínků Robert Lábadí a Jan Drábek. Mezi tehdejší učně patří: Bravenci P. a R. ml. i st., Drábek R., Gloz M., Král J. a B., Konečný J., Lábadí R., Němčanský J., Strnad S. a L., Tomšej F., Hlaváč P., Malý V. a I., Koláček F., Holmok A. Stejná dvojice velí v sezoně 1977/8 v kategorii již starších žáků hráčům: R. Sloboda, R. Adámek, R. Drábek, R. Lábadí, R. Bravenec, P. Hlaváč, S. a L. Strnadovi, P. Vacenovský, M. Gloz, P. Elšík, F. Tomšej, J. Němčanský, J. Konečný, B. Král. A do třetice stejná dvojice vede v sezoně 1981/2 dorost s hráči: S. a L. Strnadovi, Gloz M., Drábek R., Král B., Hlaváč P., Němčanský J., Bravenec R., Bureš J., Lábadí R., Tomšej F., Vacenovský P., Sloboda R., Novák J., Konečný J., Pelikán J., Domanský O. Soupeřili s 13 družstvy a vybojovali postup do krajské I. třídy. V současnosti v OP hraje 6 družstev, což představuje jedinou okresní soutěž dorostu. A jen na okraj. Hned tři dorostenci se střídavým startem pomáhali Áčku k postupu do OP. P. Hlaváč, R. Lábadí, J. Novák.

starší žáci 1977/78

Uvedené výsledky sedmi soutěžních sezon zaslouží víc jak uznání a pro naše současné mladší žáky včetně vedoucích mohou být docela inspirativní. Porovnávání tehdejších a současných podmínek by vydalo na samostatný článek. Tak alespoň jeden rozdíl - hrací plocha ŠKVÁRA/TRÁVA. Důležité je, že se v celé historii Slavojů našli obětaví vedoucí a jejich hráči. Někdy se dýchalo hůř, někdy líp. A fandění hraje taky svoji roli. Těch 20 diváků je asi dost málo, i když za našich časů jsme tribunu taky zcela zaplnili. Vlastně ani nemohli, protože tribuna ještě dlouho neexistovala. Tak vážení čtenáři berte články nejen jako informaci, že fotbalová mládež ještě stále žije, ale že i to povzbuzení hraje svoji pozitivní roli. A na závěr už je n poděkování nejen těm, které jsem z historie či současnosti uvedl. Starat se o budoucnost nebylo nikdy, a není ani dnes, jednoduché.

Vlastimil Hlaváč

Filip Vanda

Narodil jsem se 21. 9. 1992 v Hodoníně, kde zároveň i bydlím. S manželkou Veronikou máme syna Filipa a pracuji jako technik kvality. Mé největší koníčky jsou syn, fotbal, futsal, hokej a hraní her. Kromě fotbalu hrají ještě futsal 2. ligu za FC Tango Hodonín. Můj nejoblíbenější klub je Arsenal Londýn.

S fotbalem jsem začínal v předškolním věku v místním klubu Sigma Hodonín, ze kterého se následně stal SK Hodonín. Po vzniku RSM Hodonín jsem zde hrál až do mužské kategorie. Po jedné sezoně v mužské divizi D se nám spolu s mým parťákem už od školky a prvních fotbalových krůčků až po svědectví na mé svatbě, Igorem Petrákem, ozval Rostá

Tomšej. Od té doby už 11 let válčím v dresu TJ Slavoj Rohatec. Do Slavojce jsem přicházel s tím, že jsem se chtěl opět bavit fotbalem a mít z něj radost. Přesně to se mi tady splnilo a fotbal mě tady zase začal bavit a vlastně baví dodnes. V Rohatci jsem měl to štěstí potkat spoustu přátel a známých, ať už ve Slavoji, tak i mimo něj. Víím, spolupráce se mnou je občas náročná, své o tom ví jak současný trenér, tak i jeho asistent, který nás před časem také trénoval, ale vždy jsme nakonec našli společnou řeč. Věřím, že týmu mám ještě co nabídnout a budu součástí v této sezoně. Doufám, že nějakou stopu zde zanechám a až se ohlédnu za kariérou, tak si řeknu, nebyl to promrhaný čas.

Igor Petrák

Mé fotbalové začátky se zrodily někdy kolem pátého roku, kdy jsem začal navštěvovat tehdejší klub Sigmu Hodonín. Pamatuji si první tréninky s trenéry Zimou, Huspeninou a Ščevíkem, který se konal na paloučku v areálu U Červených domků.

Do svých asi 14 let, tedy v žákovských kategoriích, jsem hrál stále za tento rodný klub, ale nesl už název SK Hodonín. Tou dobou jsem prošel drilem nynějšího pana trenéra Slavojce – Zdeňka Horáka.

Měl jsem to štěstí, že se mi povedlo dostat několikrát do okresních i krajských výběrů a projevil o mne zájem klub FK Šardice, který se po několika sezonách spojil s FK Hodonín a vzniklo středisko RSM Hodonín. Na toto období své fotbalové kariéry (dorost) vzpomínám velmi rád a často, protože jsme s mužstvem prošli rukama trenérů jako Zlámál Luděk nebo Mario Rossi. Hráči, kteří zažili tyto osobnosti, vědí, o čem hovořím.

Po přechodu do dospělého fotbalu jsem odehrál ještě dvě sezóny v dresu Hodonína. Poté o nás spolu se svým celoživotním kamarádem a spoluhráčem Vandou F. projevil zájem předseda Rostá Tomšej na hostování do Slavojce. Dnes je tomu deset let,

co hrají za tento klub, i když jsem mezitím stihl půlroční hostování v Baníku Ratiškovice a okusil dvě sezony v divizi za Hodonín.

Slavoj Rohatec je srdeční záležitost. Je zde parta kluků, s nimiž jsem odehrál mnoho zápasů jak v mládeži, tak následně v mužích a mimo fotbal spolu trávíme mnoho času. Mužstvo je momentálně poskládáno z nás třicátníků, zkušenějších hráčů, tak i z mladých pušek, jejichž dravost je, si myslím, úspěchem k tomu, abychom mohli pomýšlet na vyšší ambice. Trenér Horák se svým realizačním týmem dodává všemu nadstandardní kvalitu na 1. A třídu.

Soudržnost, přátelství a radost ze hry, to je to, co přejí Slavojci ze všeho nejvíc, ANI AJAX!!!

Roman Zicho

Narodil jsem se v roce 1970 v Martině. První fotbalové krůčky jsem dělal v 8 letech v rodné obci Sučany nedaleko Martina. Brzy jsem přestoupil do tehdejšího ZTS Martin, kde jsem prošel všemi mládežnickými kategoriemi, od žáků až po ligový dorost.

V roce 1989 jsem narukoval do VTJ Hodonín, kde jsme se probíjeli až do 2. celostátní ligy. Po nějaké době došlo ke sloučení dvou klubů – VTJ a Sigma Hodonín. Po ukončení základní vojenské služby nastalo rozhodování, kudy se bude ubírat moje fotbalová kariéra. Měl jsem nabídky od slovenských druhů i prvoligových klubů, i jednoho českého. S nabídkou přispěchal i Hodonín. Bylo to těžké rozhodování, ale nakonec jsem zvolil nabídku hodonínskou. Pro někoho nepochopitelně, leč jak se říká, za vším hledej ženu. Hostoval jsem i v Ratiškovicích.

V zimě 1994 jsem přijal nabídku tehdejšího starosty, který mi pomohl i s vyřešením bytové situace. Tak začalo moje působení ve Slavoji Rohatec, které se protáhlo na 18 sezón. Později jsem začal pracovat jako správce hřiště. Momentálně pracuji pro slovenský

ligový klub MFK Skalica jako hlavní trávnickář, a to už 8 let.

Před zahájením letošní sezony jsem dostal nabídku na návrat do Slavojce v pozici asistenta trenéra. Nechtěl jsem vstoupit po druhé do stejné řeky. Ale protože došlo k obměně jak v kádru, tak ve vedení klubu, nabídku jsem přijal. Důležitou roli v tom hrálo to, že mě oslovili bývalí spoluhráči a líbily se mi jejich vize do budoucna. Je to záruka, že se bude ve Slavoji dělat férový a poctivý fotbal, což se ukázalo během této půl sezóny. Když se k tomu přičte skvělý areál a zázemí, je tady radost působit. Jediné, co mi tady chybí, je větší divácká podpora. I když poslední dva zápasy ukázaly, že i ta jde určitě nahoru.

Pavel Konečný

S fotbalem jsem začal již v útlém věku, jak asi více mých vrstevníků. Dříve byly „omezenější“, možnosti co se vícero sportů týče a na vesnici zvláště. Fotbal, hokej nebo se učit (takže byly možnosti jen dvě). Můj první trénink a první fotbalové poznávání si pamatuji dodnes. Díky mamce, která nás ve fotbale podporovala, nás i s bráchou dovedla na náš první fotbalový trénink. Bylo nám zhruba 5 let. Konalo se to na místní škváře, teď již krásného stadionu na Slavoji. První tréninky i roky a „sezony“ byla spíše setkání s kamarády a prostě být v pohybu. Jak šel čas, tak nás to s bráchou a kamarády bavilo víc a víc. V Rohatci nám již tehdy bylo dopřáno suprových základů do fotbalového života. Jak šel čas, tak bylo jasné, že člověk bude chtít nakouknout i do jiných fotbalových „koutů“ ač v Rohatci to bylo vždy top. V dorosteneckém věku jsem se na jeden rok podíval do hodonínského fotbalu, kde jsme se potkali mimo jiné i s nynějšími spoluhráči. Na Hodonín vzpomínám příjemně a byla to i super mezistanice, jak se podívat a dorostenecké kategorii ještě výš. Ano, asi

jako každý kluk jsem chtěl hrát za nějaký velký klub a když se ozvalo 1. FC Slovácko, že bychom se mohli přijet podívat na trénink a připojit se i s bráchou, byla to příjemná nabídka, která dopadla. Na Hradiště vzpomínám velmi rád. Bylo to parádních šest let, která nám dala nejen do fotbalového života opravdu mnoho. Bohužel nebo bohudík každý víme, že když se jde z dorosteneckého fotbalu do chlapů, bývá to náročné a v tak vysoké soutěži bývají oka u cedníku opravdu malá. Měl jsem v té zlomové době i dlouhodobé zranění a bylo jasné, že se budu muset ohlížet na zdraví a fotbal mít jako koníčka. Po uzdravení jsem se vrátil zpět do rodného Slavojce a bylo to parádní. Odehrál jsem nějaké sezony i v jiných klubech v začátcích mužského fotbalu. Poté ve 20 letech jsem se i díky bráchovi dostal do zahraničí, kde jsme spolu prožili velmi pestré fotbalové chvíle. V Německu jsme odehráli asi deset sezon. Bylo to velmi krásné období a proběhly i tři postupové zážitky. Takže poté i velmi zajímavé herní i divácké fotbalové chvíle. V mých 30 letech jsem se

rozhodl vrátit se zpět do rodného Slavojce. Momentálně jsem tedy již čtvrtou sezonu v Rohatci a prožíváme společně s mými nejlepšími kamarády krásné chvíle na hřišti. Můžu říci, že díky fotbalu jsem poznal spoustu parádních lidí a viděl spoustu krásných míst. Fotbal dělá kamarády a vychovává. Už se těším, až budu moci mého kluka odvést na jeho první trénink, stejně jako vedla naše mamka nás.

Buďte součástí výroby cukrovinek pro celý svět!

HLEDÁME NOVÉ KOLEGY A KOLEGYNĚ

SPECIALISTA KVALITY

ÚČETNÍ SENIOR

VÝROBNÍ OPERÁTOR

25.000 – 35.000 Kč (dle směnnosti)

NABÍZÍME

- Stabilitu silného zaměstnavatele
- Měsíční příděl cukrovinek zdarma
- 5 týdnů dovolené
- Firemní benefity, stravování
- Nástup možný ihned

tel. 518 398 765 kariera@candyplus.cz www.candyplus.cz

Obec Rohatec a rohatecká chasa Vás
srdečně zvou na tradiční

KROJOVANÝ PLES

sobota 13.1. od 20:00
na KD v Rohatci
vstupné 100,-

K tanci a poslechu
zahraje DH Sobuláci

Obec Rohatec
Obecní knihovna Rohatec

PŘIJĎTE POTRÁPIT SVŮJ MOZEK!

Lekce trénování paměti
v rohatecké knihovně

Trénink paměti je vhodný pro všechny
věkové kategorie, studenty, rodiče,
seniory, pacienty s různými formami
oslabení paměti.

Kdy: první lekce úterý 9. 1. 2024,
další lekce: 16.1., 23.1., 30.1., 13.2.,
20.2., 27.2., 5.3., 26.3., 2.4., 9.4.,
16.4., 23.4., 30.4., 21.5., 28.5.

V kolik: vždy 8:15- 9:15 hodin

Kde: Obecní knihovna Rohatec

Za kolik: 50,- Kč

PSACÍ POTŘEBU S SEBOU!

Obec Rohatec

— 20. —

REPREZENTAČNÍ PLES OBCE ROHATEC

26. ledna 2024

20:00 | Kulturní dům Rohatec

K tanci a poslechu hrají

TIP TOP BAND

Varmužova cimbálová muzika

Vstupné

včetně místenky

300Kč

Kalendáře
na rok 2024
jsou v prodeji
na pokladně
obecního úřadu.

TÉMA PŘÍŠTÍHO ČÍSLA - ŠKOLA V ROHATCI

Rohatecký svět – periodický tisk územního samosprávného celku. Vydává Obec Rohatec, IČ:00488526, řídí redakční rada při OÚ Rohatec, tel.: 518 359 230, webové stránky: www.rohatec.cz, e-mail: info@rohatec.cz.

Šéfredaktor Stanislav Zela, jazyková korektura Lenka Hostýnková, členové Ing. Jarmil Adamec, Ph.D., Zdeněk Bíza, Luděk Durdák, Vlastimil Hlaváč, Anna Homolová, Božena Vláčilová.

Otištěné názory a stanoviska nemusejí vždy odrážet názor redakce.

Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat příspěvky, aniž by byl změněn jejich smysl.

Vychází šestkrát ročně nákladem 1400 kusů. Zaregistrováno Ministerstvem kultury ČR: MK ČR E 12419.

Uzávěrka je vždy k poslednímu dni lichého měsíce.

Grafická úprava a tisk: Tiskárna Brázda, www.TiskarnaBrazda.cz

www.rohatec.cz

